

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 85.

Sjette Session.

66de Møde.

Tirsdagen den 27de Marts.

(Fors.)

3) 3 Forventning af Thingets Samtykke: Gæste Behandling af: Forslag til Lov om Ophævelse af den Aarhus Bændmølle og Varde Weirmølle tilkommende Eneret til Maling.

4) Første Behandling af: Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen, angaaende de Foranstaltninger, der, med Hensyn til Rigsdagens indre Orden, blive at træffe i Mellemtiden mellem denne og næste Session.

5) Tredie Behandling af:

a. Forslag til Lov om Overtagelse for Statskassens Regning af Kongens Palais paa Amalienborg og Sorgenfri Slot, og

b. Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for Finantsaaret 1854—55, betreffende Coloniernes Indtagter og Udgifter.

Mødet: hævet Kl. 5 $\frac{1}{4}$.

Shv og Tredfindsthyvende Møde.

Onsdagen den 28de Marts.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt Landstinget ifølge Rigsretslovens § 9 maatte finde det hensigtsmæssigt at udnævne nogle overtallige Medlemmer til Rigsretten, og da hvormange. Denne Sag skal jeg nu sætte under Forhandling, idet jeg bemærker, at Spørgsmaalet om, hvor stort et Antal Medlemmer der maatte ansees hensigtsvarende, først vil blive at afgjøre, efterat det er bestemt, om der skal udnævnes saadanne overtallige Medlemmer.

B. Christensen: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at efter de Ord i Rigsretsloven, som den ærede Formand allerede forrige Gang gjorde os specielt bekendte med og efter Sagens Natur, vilde det vistnok kunne lægges Thinget til Last, hvis det undlod at sørge for, at der var Suppleanter tilstede for den vigtige Handling, hvorom der her er Tale i dette Dieblik. Jeg for min Deel skulde derfor meget anbefale, hvad der ogsaa forekommer mig at have ligget i den ærede Formands Udtalelse som hans Mening, at der bliver valgt Suppleanter for Medlemmerne af Rigsretten. Det behøvede jo aabenbart ikke at være noget stort Antal, og jeg skulde i saa Henseende mene, at tre vilde være passende.